

datum: 9 december 2025

FinFlash – Kwartaalblik op de lokale financiën

Gegevens tot en met derde kwartaal 2025

Met FinFlash brengt de VVSG elk kwartaal een blik op enkele opmerkelijke bewegingen in de Vlaamse lokale financiën van de laatste 12 maanden.

Leeswijzer

Bron

De gegevens zijn afkomstig van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB).

Besturen in de analyse

De data in FinFlash hebben betrekking op de Vlaamse gemeenten (incl. districten) en OCMW's, dus zonder andere lokale entiteiten zoals autonome gemeentebedrijven of welzijnsverenigingen. De 285 Vlaamse gemeenten en OCMW's en tien Antwerpse districten moeten elk kwartaal hun transacties digitaal doorgeven aan ABB. Ze doen dat ook bijna allemaal. De dekking ligt telkens boven de 99% van de besturen. De VVSG beschikt niet over kwartaalgegevens per bestuur.

Glijdende som van vier kwartalen

We gebruiken glijdende data op jaarbasis, met telkens de som van de laatste vier kwartalen. De opeenvolgende gegevens overlappen elkaar dus voor 75%. Concreet bevatten de cijfers 2025 Q2 de som van de gegevens van de laatste helft van 2024 en de eerste helft van 2025. De bedragen van 2025 Q3 bestaan uit de transacties van het laatste kwartaal van 2024 en de eerste drie van 2025. Met dit glijdende totaal vermijden we schommelingen door toevallige verschuivingen van verrichtingen tussen de kwartalen en brengen we telkens bedragen die een jaarcijfer benaderen.

Transacties, geen balans- of sectorale gegevens

De door Europa opgelegde kwartaalrapportering door lokale besturen bevat alleen transacties: verrichtingen die leiden tot een uitgaande of inkomende geldstroom. Het gaat dus niet om afschrijvingen of om balansgegevens zoals liquiditeiten of schulden. Die data zijn alleen beschikbaar via de jaarrekeningen. Ook het beleidsdomein of -veld (bv. cultuur, milieu, kinderopvang, ...) hebben we niet.

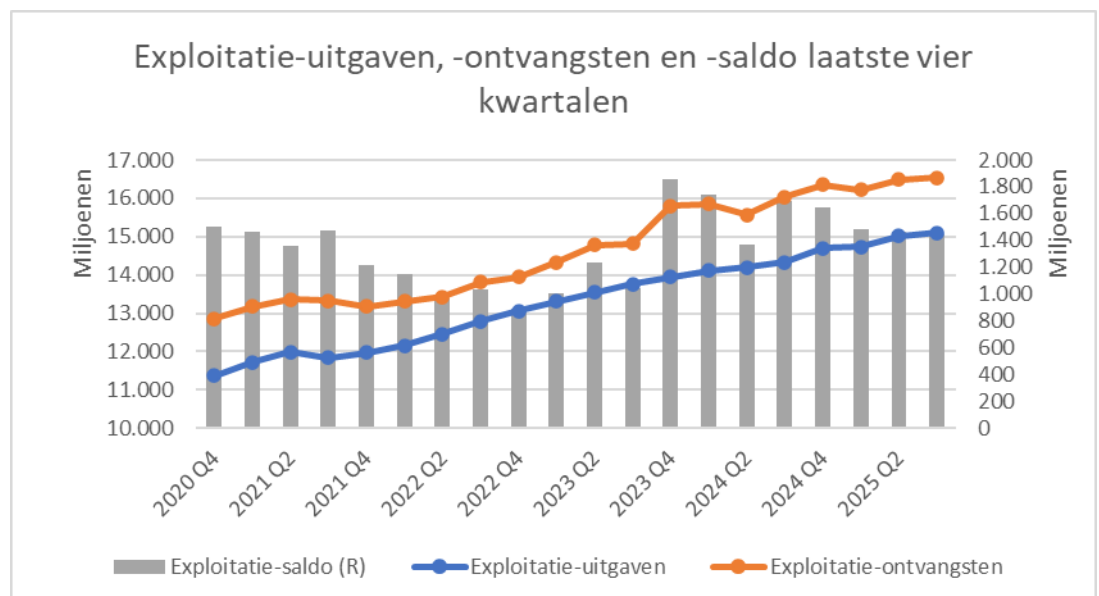
Vier kwartalen ≠ één jaar

De gegevens van vier kwartalen benaderen de jaarcijfers, maar vallen er niet mee samen. De definitieve jaarafsluiting is eind januari, het moment waarop besturen de gegevens over het vierde kwartaal van het vorige jaar insturen, nog niet gedaan. Daardoor zijn de kwartaalgegevens onvolledig. De verschillen met de jaarrekening zijn het grootst bij de minder frequente verrichtingen en het kleinst bij de grotere stromen.

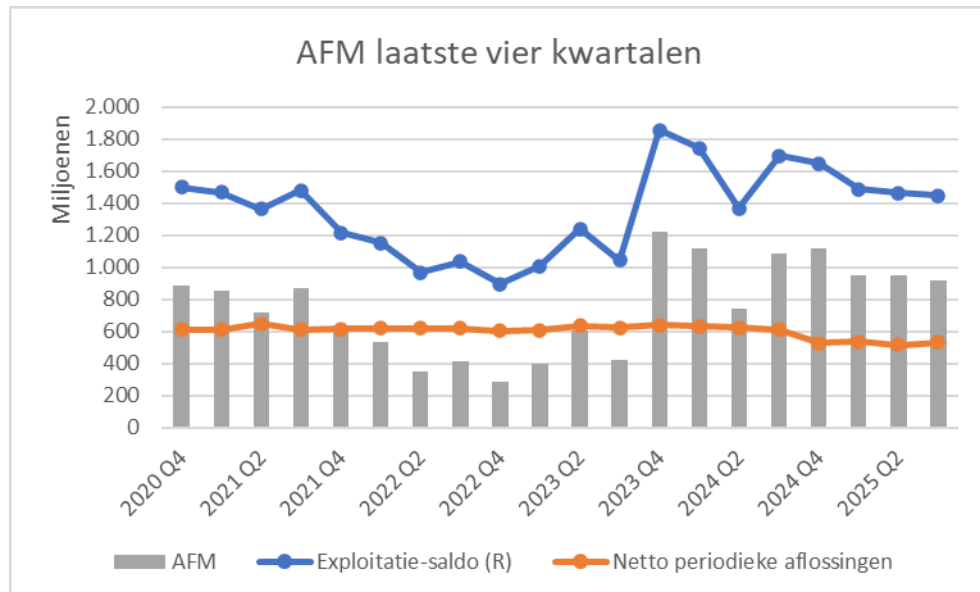
Concreet zien we voor de jaren 2020-2024 volgende verhoudingen tussen de kwartaalgegevens en de jaarrekeningen:

- Ontvangsten: 92,6%
 - Exploitatie: 93,7%
 - Investerings: 84,3%
 - Financiering: 82,8%
- Uitgaven: 95,7%
 - Exploitatie: 96,9%
 - Investerings: 92,4%
 - Financiering: 88,3%

1. Saldi

Het exploitatiesaldo (het verschil tussen de exploitatie-ontvangsten en -uitgaven) is een belangrijke financieringsbron voor de investeringen. De hoge inflatie van 2021-2022 deed de uitgaven sneller en eerder stijgen dan de ontvangsten, waardoor het exploitatiesaldo fors terugviel. In 2023 kenden de ontvangsten een inhaalbeweging, o.a. door de indexering van de kadastrale inkomens voor de berekening van de onroerende voorheffing. Voor 2023 is er daarnaast het effect van de uitzonderlijke en eenmalige ontvangsten uit de aanvullende personenbelasting (zie verder). De gevolgen van al deze elementen doofden tot halfweg 2024 langzaam uit, met vanaf de tweede helft van 2024 opnieuw een sterke inkomstentoename, vooral uit opcentiemen onroerende voorheffing. Intussen keert het exploitatiesaldo terug naar het niveau van 2020-2021, met een vrij gelijkmatige groei van exploitatie-uitgaven en -ontvangsten.

Door van het exploitatiesaldo de netto-periodieke aflossingen af te trekken, komen we bij de autofinancieringsmarge (AFM). Die AFM is een belangrijke graadmeter (en norm) voor het structurele financiële evenwicht. De netto-periodieke aflossingen variëren weinig, waardoor het in 2022 sterk dalende exploitatiesaldo een direct negatief effect had op de AFM. Het stevige herstel daarna (en het effect van de eenmalige bonus uit de aanvullende personenbelasting), duwt de AFM weer opwaarts, met nadien een stabilisatie.

2. Investerings

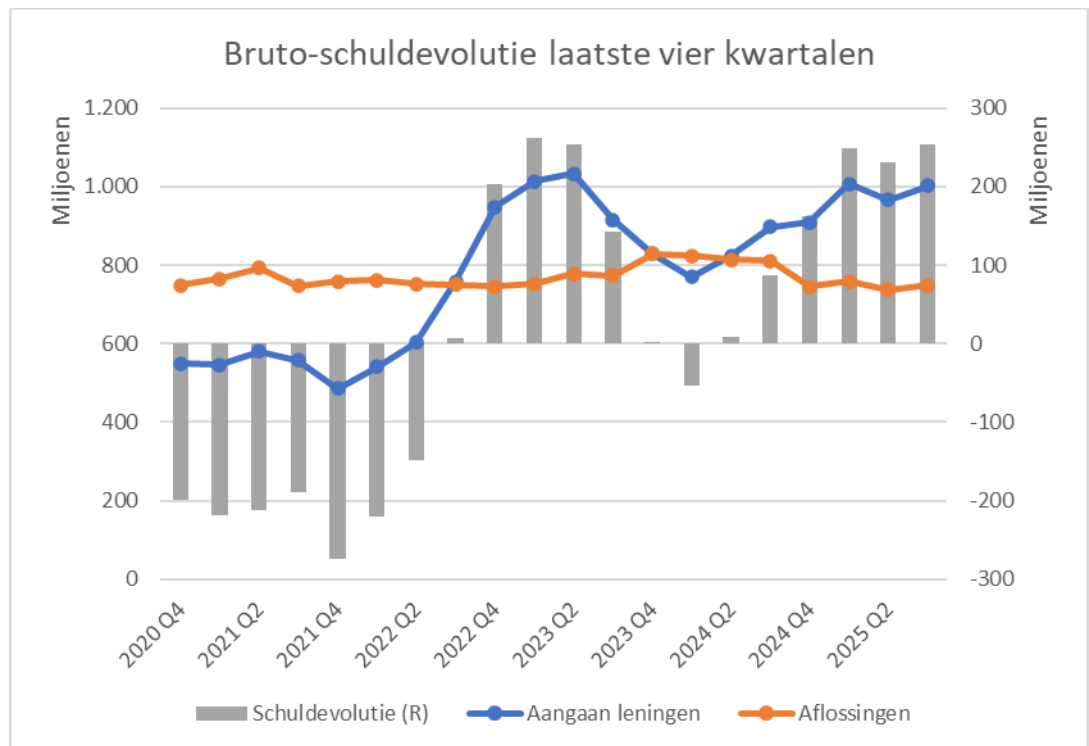

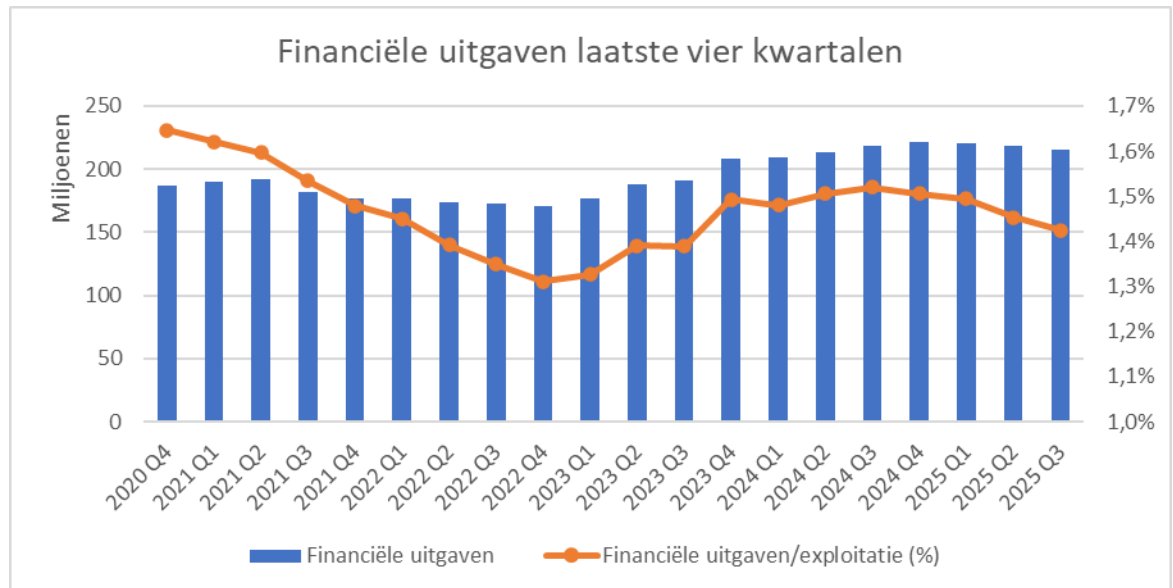
Lokale besturen blijven investeren in materieel vaste activa zoals wegen, rioleringen, gebouwen, enz. De groei tot eind 2024 is mede het gevolg van de inflatie, die investeringen fors duurder heeft gemaakt. Extra euro's leiden dus niet noodzakelijk tot bijkomende

realisaties. Vanaf 2025 zien we een verwachte maar tot nu toe beperkte knik in de curve, niet verwonderlijk voor het eerste jaar van een nieuwe legislatuur, waarin een nieuw meerjarenplan tot stand komt.

3. Schulden en financiële uitgaven

Tot 2022 Q2 losten de gemeenten en OCMW's meer leningen af dan ze er bijkomend aangingen, wat de uitstaande schulden deed dalen (grijze balken). Vanaf 2022 Q4 is dat gekeerd en stijgen de uitstaande schulden. Daarna viel die groei tijdelijk stil, om de laatste kwartalen terug te keren. De laatste periode is het volume van de investeringen zo groot, dat de benodigde bedragen onmogelijk allemaal uit de autofinanciering via het exploitatiesaldo kunnen gehaald worden.

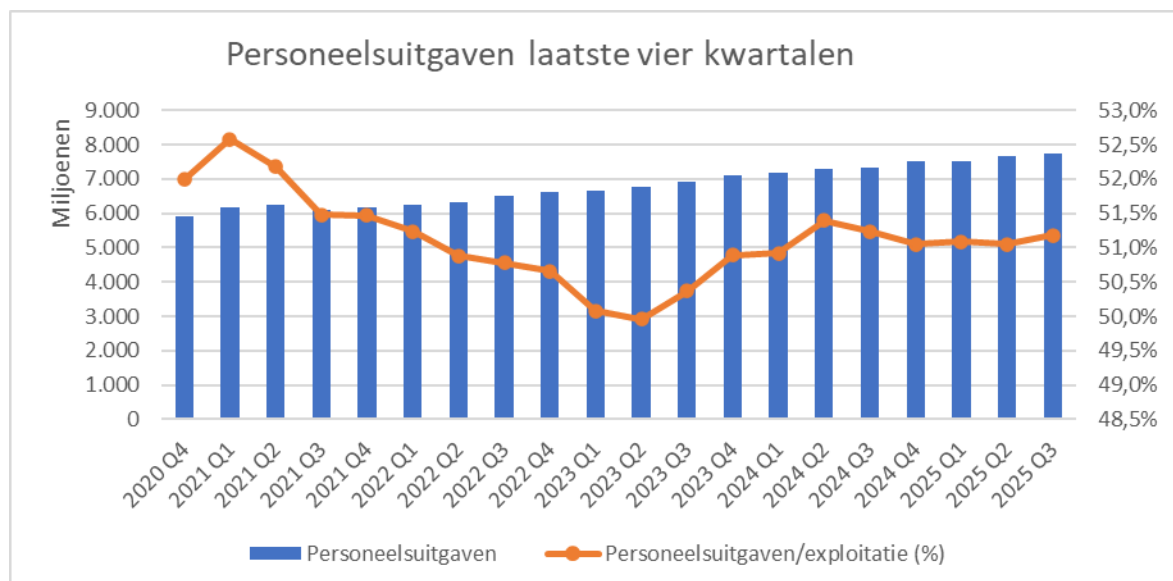

De wat hogere schulden gecombineerd met een rentestijging leiden nog niet echt tot een sterke toename van de lokale intrestuitgaven, in euro noch in procent van de totale exploitatie-uitgaven.

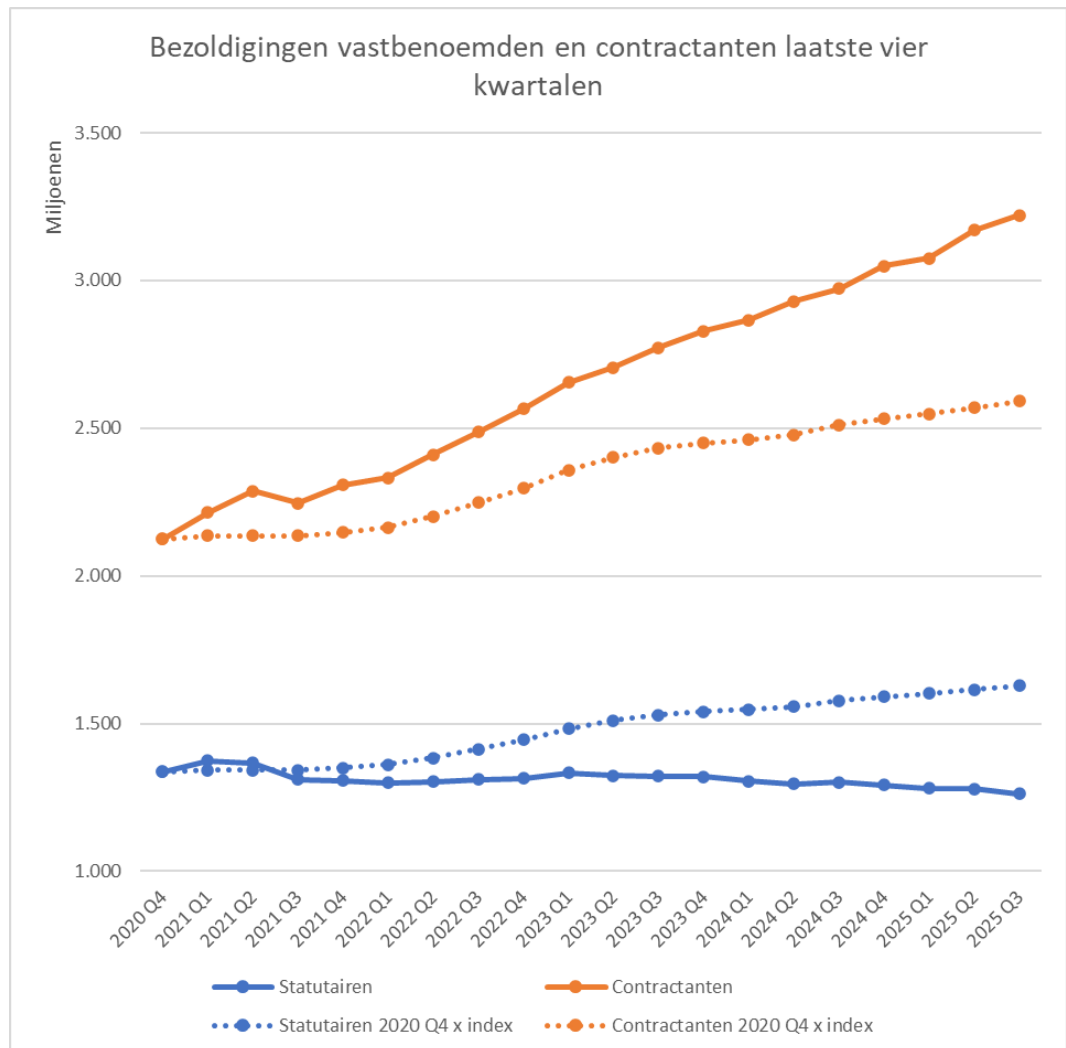
4. Personeelsuitgaven

De personeelsuitgaven ondergaan uiteraard de gevolgen van de talrijke indexeringen van de voorbije jaren. Daarnaast spelen de oplopende pensioenkosten een belangrijke rol. Terwijl hun aandeel in de totale exploitatie-uitgaven een tijdlang daalde, is er sinds 2023 sprake van een stijging met 1 tot 1,5 procentpunt. Die lijkt wel weer te zijn stilgevallen.

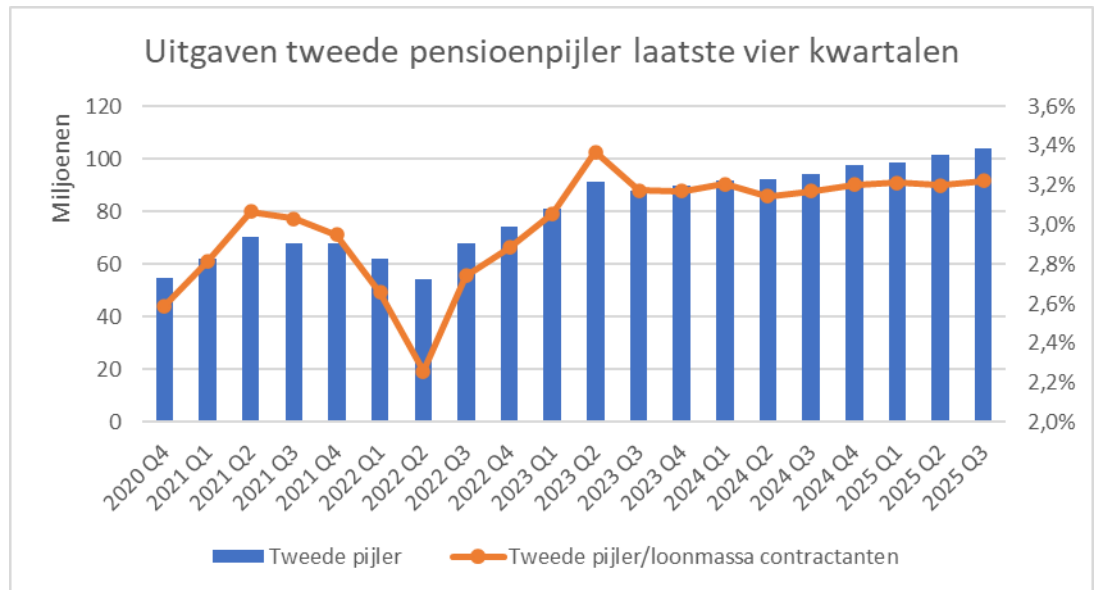

Daarnaast speelt een andere belangrijke trend: de vervanging van statutairen door contractanten. De uitgaven voor bezoldigingen (zonder werkgeversbijdragen) voor

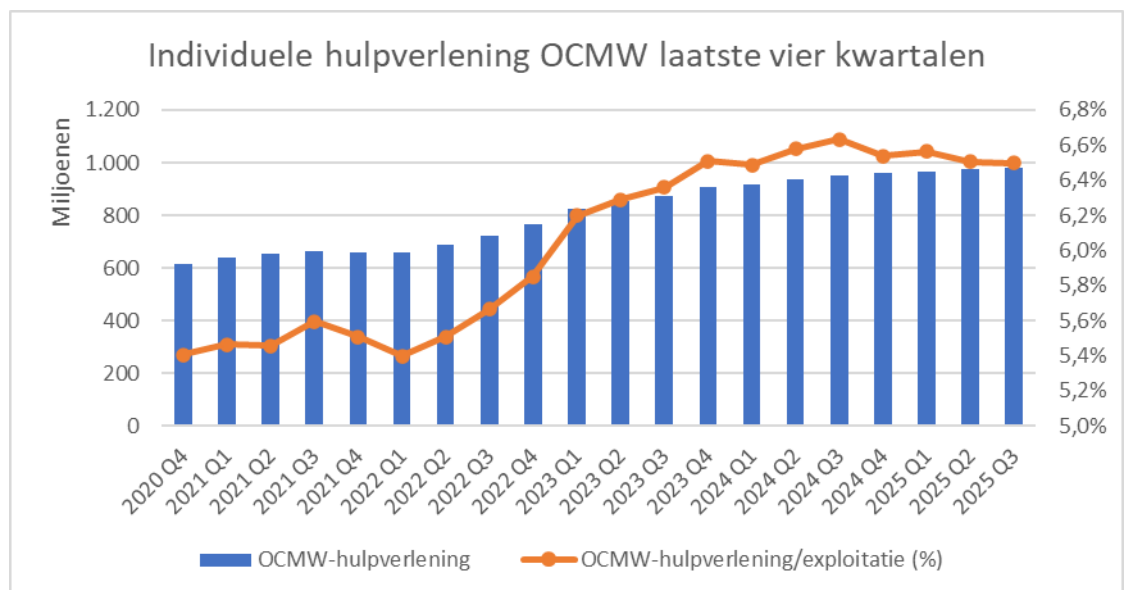
statutairen uitgedrukt in euro dalen licht en blijven duidelijk onder de lijn met de geïndexeerde uitgaven van 2020 Q4. Het omgekeerde zien we bij bezoldigingen voor contractanten, die een stuk sneller stijgen dan wat puur op basis van de inflatie verwacht zou kunnen worden. Terwijl de uitgaven voor bezoldigingen van contractanten in 2020 Q4 nog 1,59 keer die van de statutairen bedroegen, is die verhouding in 2025 Q3 al gestegen naar 2,55.

Voor het groeiende aantal contractanten bouwen de Vlaamse gemeenten en OCMW's een tweede pensioenpijler op. Jaarlijks kost die al ruim 100 miljoen euro. De stijging komt door drie elkaar versterkende factoren: meer contractanten (vooral ter vervanging van statutairen), met gemiddeld hogere lonen (vroeger zaten contractanten vooral in de personeelsgroepen D en E) en een hoger bijdragepercentage. Dat zit intussen gemiddeld boven de 3% (rechter as van de grafiek). De schommelingen in deze grafiek hebben vooral te maken met de overgang van veel besturen van de groepsverzekering bij Belfius en Ethias (tot eind 2021) naar (vooral) het pensioenfonds OFP Prolocus vanaf 2022.

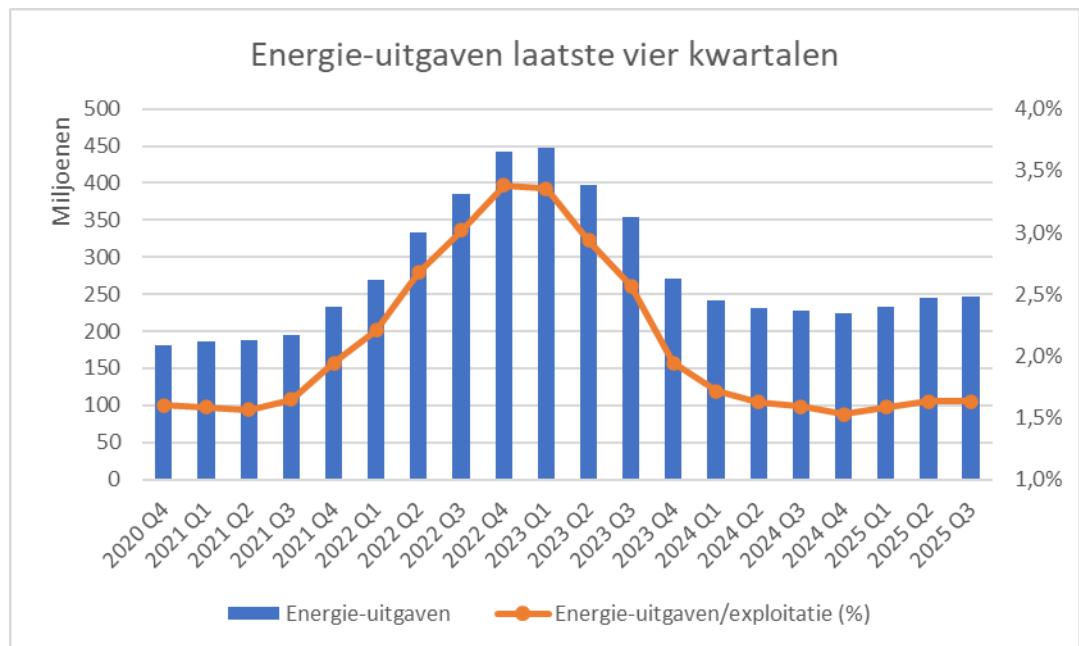
5. OCMW-hulpverlening

De OCMW-uitgaven voor individuele hulpverlening (leefloon en andere) zijn sinds begin 2022 sterk gestegen: van 600 naar bijna 980 miljoen euro per jaar. Dat heeft veel te maken met de toestroom van vluchtelingen uit Oekraïne en het hoger aantal mensen dat op het OCMW een beroep doet sinds het uitbreken van de energiecrisis. Ook in verhouding tot de totale lokale exploitatie-uitgaven stellen we een toename vast van ongeveer 5,4 naar 6,5%. Een groot deel van deze extra uitgaven krijgen de OCMW's terugbetaald van de federale overheid. Vandaag is het vooral uitkijken naar de evolutie van deze uitgaven vanaf 2026, wanneer de eerste groepen langdurig werklozen mogelijk bij het OCMW gaan aankloppen.

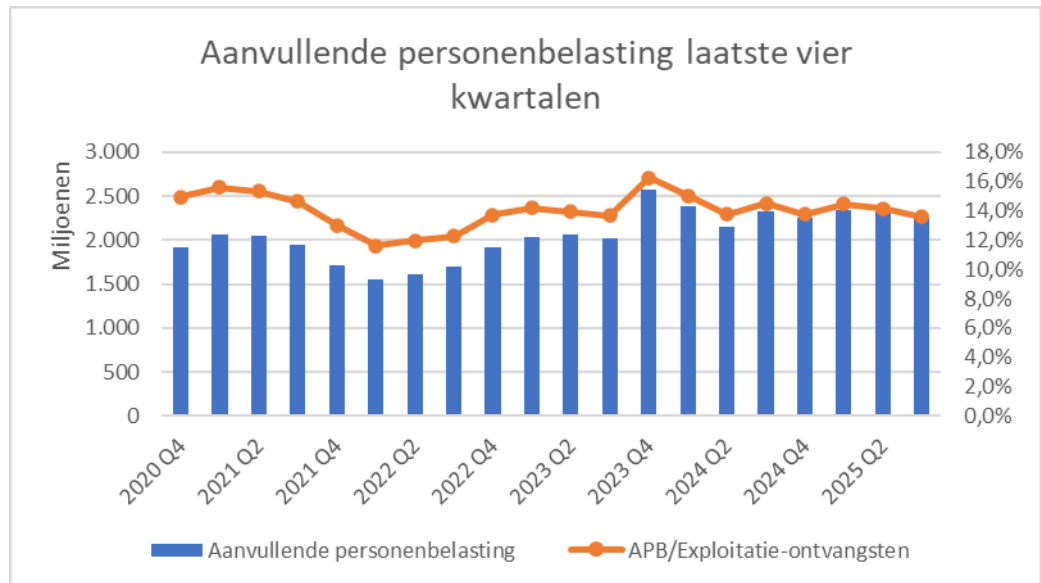
6. Energie-uitgaven

De torenhoge inflatie van 2021 en 2022, werd vooral aangevuurd door de energieprijzen. Dat hebben ook de lokale besturen duidelijk ondervonden, met op enkele maanden tijd energie-uitgaven die in euro en in procent van de exploitatie-uitgaven ongeveer verdubbelde. Intussen keerden we terug naar meer normale niveaus, zeker voor het aandeel van de energie-uitgaven in de totale exploitatie-uitgaven.

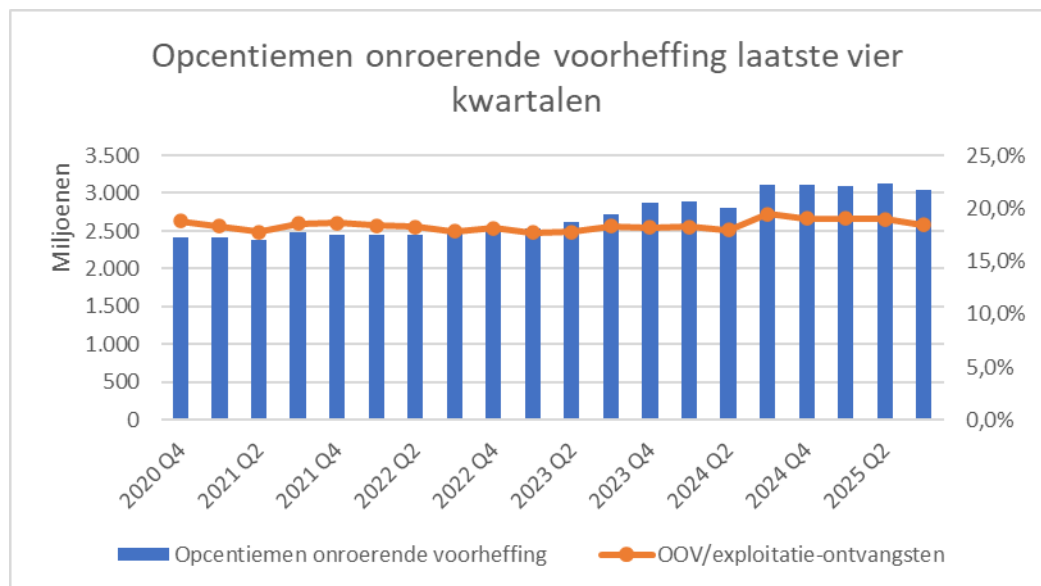
7. Ontvangsten aanvullende personenbelasting

Wat gemeenten op jaarbasis ontvangen uit de aanvullende personenbelasting (APB) is afhankelijk van de op het grondgebied verdiende belastbare inkomsten, het belastingregime van de federale en de regionale overheid, het gemeentelijke APB-tarief én het ritme waarin de aanslagen worden gevestigd. Door een boekhoudkundige ingreep bij de FOD Financiën kregen de gemeenten in 2023 de inkohieringen van twee maanden meer dan normaal doorgestort, wat tot een eenmalige extra ontvangst leidde. Dat is duidelijk zichtbaar in de grafiek, met ook de vaststelling dat het effect ervan stilaan weer wegebt en de APB-ontvangsten naar een 'normaal' niveau terugkeren.

8. Ontvangsten opcentiemen onroerende voorheffing

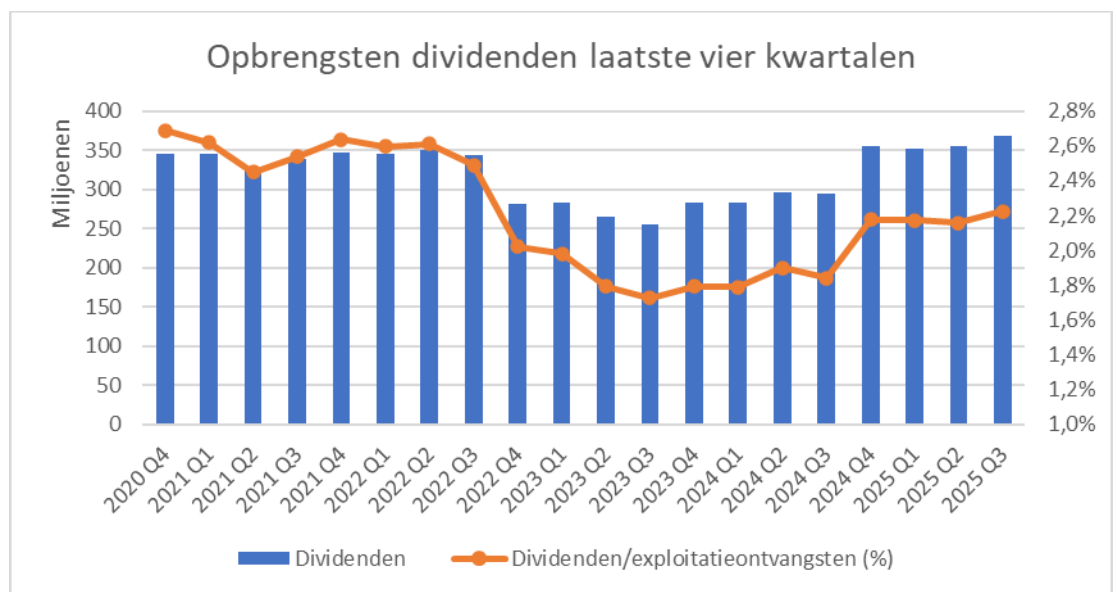
Tariefwijzigingen bij de gemeenten zijn er tot nu toe nauwelijks. De vrijwel permanente stijging van de ontvangsten uit de opcentiemen onroerende voorheffing is vooral het gevolg van een hoger belastbaar volume (meer gebouwen) en van de jaarlijkse indexering van de kadastrale inkomens. Deze indexering was in 2023 en 2024 hoger door de sterke inflatie.

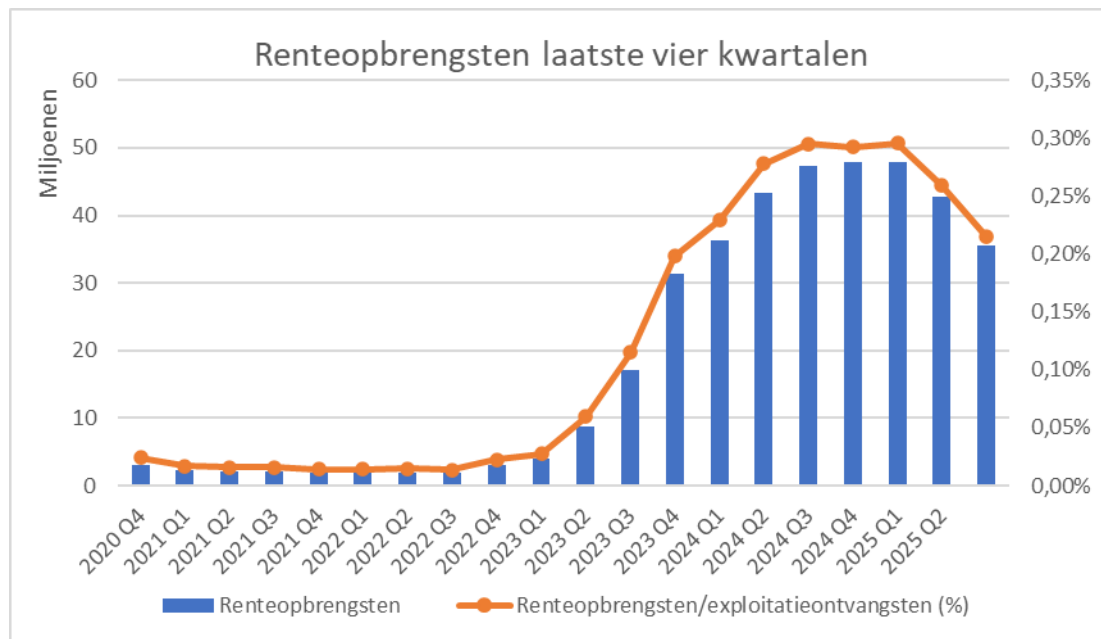

9. Financiële ontvangsten

Lokale besturen hebben ook financiële inkomsten. De belangrijkste komen van dividenden uit participaties, bv. in de energiesector. Die dividenden vertonen al jaren een dalend verloop, zowel in bedragen als qua aandeel in de exploitatie-ontvangsten. De laatste

kwartalen zien we enige stabilisatie. Voor de periode 2022-2026 kent de Vlaamse overheid de gemeenten wel een **bedrag** toe dat deze minderontvangsten deels compenseert. De verklaring van de plotse stijging vanaf 2024 Q4 ligt in een reeks aandelentransacties binnen de elektriciteitssector. Daarbij kreeg een deel van de gemeenten van hun netbeheerder een dividend uitgekeerd onder de vorm van een vordering op een holding zoals NUHMA. Die vordering was het gevolg van de verkoop van aandelen Publi-T door die netbeheerder aan die holding. Diezelfde vordering brachten de gemeenten vervolgens in bij die holding in ruil voor nieuwe aandelen (cf. grafiek investeringen in financiële activa). De hele transactie leidde bij de betrokken gemeenten niet tot extra kasstromen, maar er ontstonden wel dividendontvangsten enerzijds en uitgaven voor de investering in nieuwe financiële activa anderzijds. De extra dividenden zijn dus geen structureel gegeven.

Dat de marktrente de laatste jaren is gestegen, blijkt duidelijk uit de evolutie van de rente-inkomsten op (vooral kortlopende) beleggingen. In verhouding tot de totale exploitatie-ontvangsten blijft het aandeel ervan echter marginaal. Bovendien lijkt de stijging van die rente-inkomsten alweer voorbij. Dat ligt wellicht aan een lagere thesaurievoorraad.

Ben Gilot en Jan Leroy